A°. 1840.

N°. 79.

WOENSDAG, 30 SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 26 September 1840.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Saraatje* en haar Kind *Albertina Catto;* gestaan hebbende onder Straatvoogdij van A. P. TIRION.

2°. Aan de Slaven *Zwaantje* en *Felix;* toebehoord hebbende aan M. MONTECATTINI.

3°. Aan het Slavenkind *Mathilda;* afkomstig van den Boedel wijlen J. C. F. SANDER.

4°. Aan de Slavin *Charlotte* en hare Kinderen *Leentje, Pierre* en *Charles;* toebehoord hebbende aan J. D. WIJBERS; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. GEERTRUIDA SARAATJE WILLIG.
ALBERTINA CATO WILLIG.

2°. MARIA VICTORIA ZWAANTJE TONI.
FELIX INOT.

3°. MATHILDA ANGELIQUE LANTROPHÉ.

4°. CHARLOTTE FRANCINA THEODORA WEIBERG.
LEENTJE PETRONELLA ELISABETH WEIBERG.
MARIUS PIERRE WEIBERG.
CHARLES THEODORUS WEIBERG.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 26 September 1840.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit de Kolonie van PETRONELLA GEERTRUIDA VAN DER TUUK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

De Administrateur van Financien, zal op VRIJDAG den 16 October aanstaande, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, des morgens ten *negen* ure, doen verkoopen:

Eene partij *INLANDSCHE BALKEN,* als: BOLLETRIE, GROENHART, MANBARKLAK, PETO enz., ter lengte van 20 à 50 voeten en ter dikte van 7 à 14 duimen Rijnlandsche maat, liggende aan de *Waterkant* bij het *Gouvernements-Plein;* volgens de lijst, welke daarvan bij voornoemde Vendumeester, en ten Kantore der Financiele Administratie voor de gegadigden ter inzage ligt.

Paramaribo, den 29 September 1840.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

VENDU:

(34286) Van *SLAVEN* en *GOEDEREN,* aan het Departement der *Onbeheerde Boedels, HEDEN NADEMIDDAG* ten *vier* ure.

Paramaribo, 30 September 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(33864) Op *MORGEN,* den 1 October 1840, des namiddags 4 uren, zullen door- en ten huize van den Vendumeester S. F. FLU, publiek worden verkocht:

Het achtergedeelte van het *ERF,* op den hoek van de *Rust en Vrede-* en *Keizerstraten,* La. D. No. 33, lang 200- en breed 88 voeten, met daaropstaand zoo goed als nieuw *GEMAKHUIS.*

En het middengedeelte van hetzelfde Erf, mede lang 200 voeten; aankomende L. ZIKLAG. Zijnde inmiddels *UIT DE HAND TE KOOP,* te bevragen ter dezer Drukkerij.

Alsmede: een nieuwe *zes-riems TENT-CORJAAL,* lang 39½ en breed 5¼ voeten, met deszelfs toebehooren; liggende ter bezigtiging achter het Erf aan de *Saramaccastraat,* bewoond door den Heer S. J. G. VISSER.

*** *Te Koop*
op favorable conditien:

(34289) Het *HUIS* aan de *Gravenstraat,* La. B. No. 58, thans bewoond door- en te bevragen bij den ondergeteekende.

Paramaribo den 29 September 1840.

J. NUNES.

BOYD MACDONALD & C°.

hebben ontvangen met de laatst gearriveerde Schepen en bieden te Koop aan:

Hammen, Rookvleesch, gerookte Tongen, Pekelsaucijsen, Rolpens, Pekelvleesch en Spek in ½ en ¼ tonnen, Engelsche- en Fransche Eetwaren in blik, Sardines à l'Huile, Visch- en Vleesch-Sausen, opregte Engelsche Mostard, Broodsuiker, Champagne- en Roode Wijnen, London Porter en Ale, Wijn-Azijn.

Een generaal assortiment van IJzer-, Koper- en Staalwaren; Timmer-, Kuiper-, Metsel- en Plantagie-Gereedschappen, Spijkers.

Katoenen Hangmatten, Engelsche- en Bielefelder Linnen, Linnen-Katoen, fijne en grove Dril, Satinet, Batist-Katoen, effe en gebloemde Neteldoek, Ginghams, Calico's, Dames Zakdoeken, Pullicas Doeken, gebreide Borstrokken en Pantalons, heele en halve katoenen- en wollen Kousen, wit en blaauw Salempoeris, wit- en blaauw Osnabrugs Linnen, Neger Duffels en Hoeden, Wollen Dekens, Heeren-, Dames-, Jongens- en Meisjes Schoenen en Laarzen, gemaakte Rokken, Jassen, Broeken, Vesten en Baatjes, witte- en gekleurde Hemden, Visschers en Bindgaren, ENGELSCHE BOEKWERKEN, Dames Parasollen en Parapluien, Engelsche Velin Post en Schrijfpapier, Engelsche Zeep, Likeur-Kelders, Steenen, Kalk en Cement en veel andere GOEDEREN meer. (33863)

Versche AJUIN,

tegen *civiele* prijs, à CONTANT, te bekomen bij de (34290)

Wed. J. VAN PRAAG.

Mengelingen.

ROOD EN GRIJS.

Henri was jong, schoon en welopgevoed. — Waarlijk? Dan was Henri wel zeer gelukkig. — Benijdt hem niet, waarde lezers! Henri bezat veel wat bijdraagt om gelukkig te zijn, maar hetgeen den grootsten glans aan zoo vele verdiensten bijzet, bezat hij niet; hij was niet rijk, en met het goud, dat de fortuin hem weigerde, had, naar het scheen, de natuur zijn hoofd versierd.

Henri had gulden of liever rood haar — schoon zijn en rood haar hebben, hoe kan dat zijn? Lieve lezeressen, wie eene rijzige taille, eenen kleinen voet en eene interessante physionomie bezit, dien kan men toch wel niet hatelijk noemen; en al zijn dan ook de rijke lokken niet blond, bruin of zwart, rood haar is toch altijd beter dan geen haar, en daar op deze aarde geene volmaaktheid te vinden is, zoo moet men dergelijke kleine gebreken over het hoofd zien.

Dat was het geval met Maria; een meisje vol talenten, jong, bevallig en deugdzaam. Zij zag dit gebrek in Henri gaarne over het hoofd, of liever, zij zag hem slechts in de van liefde vlammende oogen en niet naar den vuurrooden kruin. Henri en Maria beminden elkander en hadden gaarne te zamen onder hetzelfde dak geleefd, aan dezelfde tafel gegeten, doch waarvan te leven of waarvan te eten, dat wisten zij niet, en dus moesten zij het wisselen der trouwringen uitstellen en zich bij dat van brieven bepalen.

Henri had Maria, als onderpand zijner trouw, een' haarlok geschonken. »Deze lok is rood," zuchtte hij, »maar die kleur is liefde." Maria gaf hem ook eenen haarlok, deze was zwart, en zwart beteekent rouw. Naar het scheen, zouden deze kleuren ook ditmaal de zinnebeelden der lotgevallen onzer jeugdige gelieven zijn.

Sedert eenigen tijd was Maria echter eenigzins wonderlijk: Maria had een geheim voor Henri, en een geheim te bewaren, is voor de meeste schoonen een ondragelijke last. Dan eens hield zij zich, wanneer hij kwam, niet te huis, dan weder poogde zij hem te verwijderen, en toen hij eens onverwacht kwam, ontmoette hij, aan de deur van het huis, een' hem onbekend man.

Des anderen daags gelukte het Henri, onopgemerkt in het huis zijner geliefde te komen. Hij opende zonder aankloppen de deur van hare kamer. Maria ver-

schrikte, en had naauwelijks den tijd om over eenen bij haar staanden kurassiershelm eenen doek te werpen. »Ha! die laaghartige," bromde Henri, »gisteren een burger, heden een militair, maar dat komt van dat verwenschte roode haar, elk anderharige is haar liever."

Zonder verder een woord te spreken, verwijderde Henri zich, en bezocht de trouwelooze Maria niet weder, maar maakte, om zich te verstrooijen, aan andere dames het hof. De ernstige solide Henri was geheel ligtzinnig geworden. Maar niet alleen naar den geest, ook naar het ligchaam had er bij hem eene geheele verandering plaats. In stede van rood haar, droeg hij thans, uit vreeze, dat het hem weder zoo mogt gaan als met Maria, zwarte lokken, dank zij der nieuw uitgevonden *essence* van eenen Parijschen kapper, voor wien deze uitvinding een ware steen der wijzen is. Het middel was niet goedkoop, en Henri gebruikte wekelijks een flesch dier kostbare *essence*, zoodat hij dikwijls door bezuinigingen op het budget van zijne maag, het deficit op dat van zijn haar moest dekken. Maar hij troostte zich daarmede, dat het aldus uitgegeven geld ruime interest zou opleveren. Na zijne herschepping werd onze Henri dan ook voor den schoonsten jonkman in de residentie gehouden, en vele dames deden pogingen om hem in hare strikken te verwarren; slechts eene eenige gelukte zulks. — Mevrouw van B...., eene wel niet meer jonge, doch zeer gegoede weduwe, van aanzienlijke geboorte, was de gelukkige, aan wie Henri, boven andere, zijne oplettendheid wijdde, en, hetzij tot zijne eer gezegd, het was niet zoo zeer haar rijkdom alleen, die hem aanspoorde, maar zij had haar, zoo zwart als ravenvederen, en zoo glanzig als een spiegel; Henri was zoo veel aan zwart haar verschuldigd, dat misschien alleen deze eigenschap voldoende wâre geweest, om, ofschoon hij zijne trouwelooze nog maar niet kon vergeten, der weduwe hart en hand aan te bieden.

Mevrouw van B... aarzelde niet langer dan de welvoegelijkheid maar eenigzins toeliet om Henri het jawoord te geven. Spoedig werd de dag ter verloving bepaald; men had van wederzijde een aantal vrienden genoodigd, en Henri had zich voorgenomen, dat op dien dag zijn haar zoo zwart zou zijn als ooit, al moest hij zich ook al den tijd, dat hij bruidegom was, met droog brood en water behelpen. Daags vóór den grooten dag snelde hij naar monsieur Flicotot, om eene nieuwe flesch *essence malinocome* te halen. De kunstenaar was niet in de *Salon*, maar op de daarstaande tafel lag een geopend briefje, in het schrift van hetwelk Henri de hand zijner aanstaande meende te herkennen. Minder uit ijverzucht, dan wel uit nieuwsgierigheid nam hij het op en las. Maar welk eene duizeling greep hem aan: de tafel, paruiken, toertjes, in één woord, de geheele *Salon* scheen met hem in de rondte te draaijen. Ook mevrouw van B... kwam der natuur te hulp; ook zij verzocht in dat briefje den kapper om het wondermiddel, waarmede zij, volgens haar schrijven, sedert vijf jaren, harer grijze haren de schoonste zwarte kleur had gegeven.

»Grijze haren," riep Henri uit, terwijl zijn haar van schrik te berge rees; hij stak het briefje bij zich, en snelde ijlings naar de woning van mevrouw van B..., doch naauwelijks had hij den voet over den drempel gezet, of zij zelve snelde hem als eene furie te gemoet; in de eene hand hield zij een pak brieven en in de andere eene rooden haarlok. »Kent gij dezen?" schreeuwde zij hem toe: het waren zijne brieven aan Maria en de aan haar geschonken haarlok. Zonder een woord te zeggen, hield hij mevrouw van B... het briefje aan den kapper voor. Dit was eene uiterst hoonende vraag en tevens een verpletterend antwoord. Mevrouw van B... viel dan ook dadelijk in onmagt, en zoodra zij weder bij kwam, ontving de bediende het bevel, de genoodigden af te zeggen.

Eenigen tijd daarna bezocht Henri de openlijke tentoonstelling der kunstwerken van levende meesters; de aanwezenden verdrongen zich nagenoeg om een keurig meesterstuk te bezigtigen, en in den hoofdpersoon van hetzelve, een kurassier, herkende Henri zijne gelaatstrekken; de uniform alleen was oorzaak, dat ook anderen zulks niet terstond opmerkten.

»Weet gij ook, wie dat heerlijk stuk geschilderd heeft?" vraagde hij aan iemand, die naast hem stond. »Het is door eene jonge dame geschilderd," zeide deze, »die zich eerst sedert kort aan de kunst heeft gewijd, en reeds het heerlijkst talent heeft ontwikkeld. De kop van dat beeld," vervolgde hij, op den kurassier wijzende, »is het beeld van haren geliefde, die haar verliet, omdat hij eens in hare kamer den helm van eenen kurassier ondekte, dien zij echter slechts als model voor dat beeld behoefde. Met de geldelijke opbrengst van dat stuk had zij zich gevleid haren geliefde te verrassen en beider geluk te grondvesten."

»Waar woont die dame? Breng mij bij haar!"

»Doe maar geene moeite; het stuk is reeds voor vier duizend gulden verkocht."

»Ik wil het stuk niet koopen, maar verlang de kunstenares te zien."

»Volgt mij dan."

Hetgeen Henri reeds vermoedde, bevestigde zich: de vreemdeling sloeg den weg naar de woning van Maria in; zij had juist een nieuw schilderstuk onder handen, en ook het beeld, dat daarin op den voorgrond stond, droeg de trekken van haren Henri.

»Kunt gij mij vergiffenis schenken?" riep de jongeling, zich voor haar op de knieën werpende. Zij hief hem lagchende op.

»Ik moet," zeide zij, »u veeleer danken, dat gij mij den tijd gelaten hebt mijn zwak talent zoo ongestoord te ontwikkelen. Thans verdien ik met mijn penseel een aardig sommetje, en geene geldelijke bezwaren verhinderen meer onze echtvereeniging.

»Dank zij den Hemel!" sprak Henri, »die mij voor de valstrikken van mevrouw van B. heeft behoed!"

»Den Hemel en dezen wakkeren vriend zij dank!" hernam Maria, terwijl zij op den vreemdeling wees, in wien Henri nu dien man herkende, die hem eens aan de deur van Maria's woning was ontmoet. »Buiten mijn weten heeft hij haar uwe brieven en uwen haarlok gezonden en daardoor de verloving verhinderd. Maar dit niet alleen heb ik hem te danken, hij heeft mijn talent gevormd: hij was mijn meester en heeft mij voortreflijk onderwezen."

»Mij ook," sprak Henri.

»U? Waarin dan?"

Hij leerde mij, ten eerste, dat men op den helm van eenen kurassier niet ijverzuchtig moet zijn; ten tweede, dat men niet trachten moet de natuur te verbeteren. Het zwart verwen van mijn haar had mij duchtig in de pek kunnen brengen. Neen, ik herhaal het, niemand moet de natuur willen corrigeren; zij behoort tot het vrouwelijke geslacht en de vrouwen zijn onverbeterlijk, dat wil zeggen, zij hebben geene verbetering noodig."

MEN MOET MAAR GELUKKIG ZIJN.

In Engeland werd een misdadiger veroordeeld, om te Durham gehangen te worden. In het vonnis was de juiste tijd van derzelver uitvoering bepaald geworden, zoo als dit aldaar de wet vereischt. Het geval wilde intusschen, dat de nieuwgekozen bisschop juist op dien dag zijne plegtige intrede in de stad doen zoude. De plaats waarop het kasteel van den bisschop staat, diende ook tot gerigtsplaats. Om dus den nieuwen leeraar een zoo onaangenaam schouwspel te besparen, deden de regters den veroordeelden den voorslag, om hem 24 uren vroeger te laten ophangen. Doch deze nam daar geenzins genoegen in; wel, dat de executie 24 uren later geschiedde; en hierin namen de regters dan ook genoegen. Maar toen den bepaalden dag verscheenen was, protesteerde de veroordeelde tegen het vonnis, vermits daarin de juiste dag van de voltrekking was uitgedrukt, en daaraan niet voldaan geworden, hetgeen volgens de wetten, om welke oorzaak dan ook, niet mogt worden uitgesteld. Zoo wel uit eerbied voor de wet, als om het zonderlinge van het geval werd aan den Koning van hetzelve berigt gedaan, die in het voordeel van den misdadiger besliste, welke alzoo op vrije voeten werd gesteld. Hier vond alzoo eenmaal het geval plaats dat de letter — die doodt — levendig maakte.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Maria Frederika, Kapt. Klaas Boeles de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns. —— Sluit 6 October.

Het gekoperd driemast Galjootschip Wilhelmina, Kapitein Johan Nielsen Kliut. — Adres bij C. J. Leijsner. —— Sluit MAANDAG.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. Renk Tjebbés. — Adres bij C. J. Leijsner. —— Sluit MAANDAG.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Wilhelmina Maria, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellee. Sluit 15 November.

Het Nederlandsch gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. Reindert van der Meij. — Adres bij J. L. Gelleé. — Sluit HEDEN.

Het Nederlandsch Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 25 October.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal. — Adres bij H. Degenhard.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Sophia Cicilia, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij Kenswil en Co. Sluit 9 October.

Het gekoperd Brikschip de Planter, Kapt. H. F. Zeijlstra — Adres bij Leijsner & Scheffer. — Sluit ultimo October.

Het tweedeks driemast Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. F. Lange. —— Adres bij J. F. Favereij. Sluit 8 October.

Het Bregantijn-Schip Koophandel, Kapt. Frans Popken. —— Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR AMSTERDAM VIA COPPENAME.

Het Nederlandsch Kofschip Harmonie, Kapt. J. Addicks. —— Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit 5 October.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip de Vrede, Kapt. D. J. Wiersma. —— Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip Alcyon, Kapt. J. van der Kolff Wz. — Adres bij Van West & de Hart.

Stand der Maan.

3	*OCTOBER*	EERSTE KWARTIER.
11	»	VOLLE MAAN.
18	»	LAATSTE KWARTIER.
25	»	NIEUWE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
30 WOENSDAG.	's morgens	9-45	's avonds	3-45
1 DONDERDAG.	»	10-30	»	4-30
2 VRIJDAG.	»	11-15	»	5-15
3 ZATURDAG.	»	12-00	»	6-00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.